

fergitada ja tõsta; sellepärast pallus ta Jummalalt ommale tarka ja sannawõtlikko süddant. Jummal kulis temma palwet ja andis temmale ka seddagi, mis temma mitte ei pallunud, se on, rikkust ja au. Temma tarkust ja suurt tundmist kulutab segi luggu: Raks naest tullid rieldes kunninga ette. Meie ellasime ühhes majas; minna sain lapse ja kolme päwa pärrast temma ka. Temma olli omma poja ärramagganud ja õse minno poiaga ärrawahhetanud. Kui ma ülesärfasin, leidsin lapse surnud ja tundsin et se minno laps ei olnud. Teine aias sedda walleks ja ütles: minno laps ellab agga sinnul on surnud. Kunningas käs kis mõka tua ja ellawat last neid jaggada. Lapse emma hakkas palluma: oh Issand, andke se laps temmale ja ärge surmake tedda mitte. Agga teine ütles: ärge sago tedda ei kumbgi, — wöttame poleks. Siis andis kuningas neile otsust: andke se laps sellele, kes temma ello eest pallunud, se on temma emma.

Tännini ei olnud Israeli-rahwal Jum-
mala tenistusse kooda, waid agga koggo-
dusse telt, mis ühhest kohast teise widi ja
kelle sees seädusse-laegas peti. Lawet olli
jo sepärast nõuks wõtnud Issandale kõrki
tempelt ehhitada, mis mitme keeldusse pär-
rast ei omma päiwil ei jõudnud tehha. Jai
siis se tõ temma poja Salomoni holeks, kes
poolkahheksat aastaga, 480 aastat pärrast
Israeli-rahwa wälaminnikut Egiptusse-
maalt, ühhe templi ehk Jummalatenistusse
koja üleseehitas. Wõnikia ja muud targad
meistrid ollid temma kallal tööd teinud, ja
ei pannud kunningas keigesuremaid kullusid
ei mikski, et agga Jehowa tempelt keige-
förgimaks ehhitusseks üllendada, mis sel
aial ma peal olli. Kui ta ommas illus Mo-
ria-mäel walmis seisis, pühhitseti tedda wäg-
ga pühhaste, ja olli temma sest aiaist se paik,
kuhho keik Israeli-rahwas kofkorulli Jum-
malat tenima.

Salomoni wallitsusse aial olli aina rahho
ja hea põlli keigel Israeli-maal, ja temma